

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, *právne zastúpenej: doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421*, proti žalovanej: **Slovenskej republike**, za ktorú koná **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 14C/302/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. septembra 2015, č.k. 15Co/724/2014-133, a z 2. septembra 2015, č.k. 15Co/726/2014-144, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. septembra 2015, č.k. 15Co/724/2014-133, **o d m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. septembra 2015, č.k. 15Co/726/2014-144, **o d m i e t a .**

Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „*najvyšší súd*“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „*CSP*“)], po zistení, že dovolania podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal veci a dospel k záveru, že obe dovolania žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým nie sú dovolania prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

2. Vzhľadom k tomu, že obe dovolania boli podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „*OSP*“), najvyšší súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolaní posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

3. Na odôvodnenie svojho záveru najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že ide o dovolania podané žalobkyňou v obdobných veciach, aké už boli v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skorších dovolaní tej istej dovolateľky, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolaní, a to:

- ohľadne dovolania žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku vo výške **66,- €** za vznesenú námietku zaujatosti – porovnaj konania vedené na dovolacom súde pod sp.zn. 2Cdo/328/2013, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 6Cdo/120/2014, 6Cdo/304/2014, 7Cdo/1/2014, 7Cdo/79/2014, 8Cdo/132/2014, 8Cdo/133/2014
- ohľadne dovolania žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku vo výške **20,- €** za podané odvolanie vo veci samej – porovnaj konania vedené na dovolacom súde pod sp.zn. 3Cdo/180/2014, 4Cdo/223/2014, 5Cdo/180/2014, 6Cdo/69/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/358/2014, 7Cdo/398/2014, 8Cdo/220/2014, 8Cdo/235/2014

4. Najvyšší súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané vo vyššie uvedených konaniach, v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne a v zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

5. Žalobkyňa v podanom dovolaní zároveň žiadala prerušiť konanie a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúladu položky č. 17a s Ústavou Slovenskej republiky. Najvyšší súd návrhu žalobkyne na prerušenie konania podľa v čase podania predmetného návrhu platného a účinného § 109 ods. 1 písm. b/ OSP nevyhovел a tento zamietol, pretože položku č. 17a nepovažuje za rozpornú s Ústavou Slovenskej republiky a jej článkom 46 ods. 1. Najvyšší súd sa s argumentáciou žalobkyne, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti jej bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu nestotožňuje. Položka č. 17a bola do sadzobníka opätovne zavedená zákonom č. 621/2005 Z.z. pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa najvyššieho súdu primerané a prispieva aj k zachovaniu iného ústavou zaručeného práva, a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Daný poplatok za námietku sa navyše v prípade jej oprávnenosti účastníkovi konania podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vráti. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku z 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci *Kreuz proti Poľsku* uviedol, že nikdy nevyklúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné *per se* s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odseky 59, 60).

6. Z týchto dôvodov je najvyšší súd názoru, že dovolateľka namieta rozpor s právom na prístup k súdu neoprávnene, a preto jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 470 ods. 1 CSP zamietol.

7. So zreteľom na vyššie uvedené preto najvyšší súd dovolania žalobkyne proti uzneseniam odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou týchto dovolaní.

8. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 451 ods. 3 CSP v spojení s § 262 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. januára 2017

JUDr. Milan M O R A V A , v.r.

predseda senátu

JUDr. Jarmila URBANCOVÁ, v.r.

členka senátu

JUDr. Petra PRÍBELSKÁ PhD., v.r.

členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková